

[Miljøministeren]

Jeg er meget enig med hr. Finn Jørgensen i, at loven er trådt i kraft, og nu må vi indhente de erfaringer, som kan fås. Såfremt det skulle vise sig, at erfaringerne går i en anden retning end intentionerne i loven, så må vi i fællesskab tage det op til drøftelse også med henblik på at rette de mangler og fejl, der eventuelt så kunne være. Det gælder selvfølgelig både det ene og det andet forslag.

Fru Margrete Auken sagde, at ministeren har valgt side. Nej, ministeren har ikke valgt nogen side. Ministeren har forsøgt at forene begge parter på midten. Derfor er der ikke kun taget landbrugsmæssige hensyn. Efter bekendtgørelsen om klassificering m.v. skal vandløbsmyndighederne i forbindelse med regulativforslag udarbejde en redegørelse for de planer, der har dannet grundlag for regulativforslaget. I bekendtgørelsens § 9, stk. 2, er der som eksempler på sådanne planer nævnt recipientkvalitetsplaner, vandindvindingsplaner, fredningsplaner og landbrugsplaner samt oplysning om, hvorvidt vandløbet er registreret efter § 43 i naturfredningsloven.

Herudover skal der ifølge stk. 1 udarbejdes en redegørelse for jordbrugets afvandsingsbehov, herunder for eventuelle afvandsingsmæssige konsekvenser af forslaget. Samtlige disse planer og redegørelser skal ligge til grund for regulativforslaget, når regulativforslaget udarbejdes, hvilket vil sige inden høringsfasen. Hermed er det i virkeligheden sikret, at vandløbsmyndighederne har de nødvendige oplysninger for at kunne foretage den i loven forudsatte afvejning mellem de miljømæssige og de landbrugsmæssige interesser. Udarbejdelsen af regulativforslaget er som nævnt en balancegang. Derfor er der også fastsat omfattende høringsbestemmelser og klageforskrifter. I cirkulæret er der således nævnt, at forslag til regulativer skal fremlægges til gennemsyn for offentligheden i mindst 8 uger. Forslagene skal samtidig sendes til de berørte myndigheder samt Danmarks Naturfredningsforening og Danmarks Sportsfiskerforbund. Endvidere er det bestemt, at fiskeriministeriet og miljøstyrelsens ferskvandslaboratorium skal inddrages i denne fase. Disse regler giver altså rig lejlighed til at komme med indsigelser over for regulativforslaget.

Spørgsmålet kunne også rejses med hensyn til, om der i lovens behandling, som fru

Margrete Auken var inde på, var forudsat noget i den retning, som her diskuteres. Loven er jo en rammelov, der bemyndiger miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om lovens administration. Det er en teknik, som man har fundet hensigtsmæssig på områder, hvor der er behov for detaljerede og ofte teknisk prægede regler.

En væsentlig forudsætning for, at loven kunne vedtages af alle, var bl.a., at det af den tidligere miljøminister blev tilkendegivet over for udvalget, at der ikke med forslaget var tilsigtet nogen ændring i jordbrugets umiddelbare ret til afvanding til bestående vandløb, og at man ved administrationen af loven ville sikre det fornødne samarbejde med landbruget og dets organisationer og i øvrigt tilrettelægge administrationen således, at der fortsat var fornuftige produktionsvilkår for landbruget. Det blev ikke under forhandlingerne aftalt præcis, hvordan dette skulle ske. I lovens § 14 er der hjemmel for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler for udarbejdelse og revision af vandløbsregulativer, herunder om samarbejdet mellem vandløbsmyndighederne og om deres samarbejde med andre myndigheder samt om offentlig medvirken.

Formålet med at indhente oplysninger fra arealdatakontoret i forbindelse med udarbejdelsen af regulativforslag er alene at sikre, at vandløbsmyndighederne i forbindelse med udarbejdelsen af regulativforslagene har de oplysninger, som er nødvendige for at kunne foretage den forudsatte afvejning mellem de miljømæssige og de landbrugsmæssige interesser. Fru Tove Niemann og andre strejfede lige kort kommunernes reaktion over for dette. Kommunernes Landsforening har i et brev til mig gjort nogle bemærkninger om de nye bestemmelser. Foreningen har navnlig påpeget, at de vil kunne medføre uforudset meradministration for kommunerne.

Jeg har derfor taget initiativ til, at der bliver indledt drøftelser herom med de kommunale organisationer for at finde en rimelig løsning. Herudover har kommunerne påpeget, at de finder det uhensigtsmæssigt, at registrering af data fra vandløbsregulativer foregår i landbrugsministeriets arealdatakontor, og at kontoret skal inddrages, hver gang der laves et nyt vandløbsregulativ.

Som en følge af den afvejningsundersøgelse, som arealdatakontoret forestår, har kon-